

РЕШЕНИЕ

№ 186

гр. София, 12.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав,
в публично заседание на 15.12.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **6984** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.172, ал.5 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на Х. С. К., ЕГН [ЕГН], срещу Заповед № 1337 от 22.06.2020г. за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.1, б. „б“ от ЗДвП, издадена от младши автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ - СДВР, с която е наложена ПАМ – временно отнемане на свидетелството за управление на МПС.

В жалбата се твърди, че изложените в заповедта факти не отговарят на действителната фактическа обстановка. Конкретно се твърди, че автомобилът е управляван от приятел на жалбоподателя – И. Б. Е., чиито документи не са били проверени. Поддържа се, че след сбиването с други участници в пътното движение, при което са му били нанесени травми, като е извикана и Бърза помощ, Х. К. не е управлявал автомобила и не е бил спиран за проверка от пътните полицаи. Счита, че оспорената Заповед № 1337 от 22.06.2020г. е незаконосъобразна, поради което моли за отмяната ѝ. В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Б., която моли за отмяна на ЗПАМ по изложените в жалбата съображения.

Ответникът – младши автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ към СДВР, редовно уведомен за съдебното заседание, не се представлява и не излага становище по жалбата.

Съдът, като обсъди изложените в жалбата доводи и прецени събраните по делото

доказателства, установи следното:

Жалбата е подадена в срок, срещу подлежащ на обжалване акт, от лице, за което заповедта е неблагоприятна, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

С процесната Заповед № 1337 от 22.06.2020г, издадена от Б. К., на длъжност младши автоконтрольор в 01 сектор на отдел „Пътна полиция“ към СДВР, на Х. С. К. е наложена принудителна административна мярка по чл. 172, т 1, б. „б“ ЗДвП – временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство, поради това, че на 22.06.2020г. в [населено място] е управлявал МПС Д. Л. с рег. [рег.номер на МПС] , с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух.

Като част от административната преписка към заповедта е приложен Акт за установяване на административно нарушение № GA 158484 от 22.06.2020г., съставен от М. Б. Т., на длъжност мл. автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“, в присъствието на свидетелите - очевидци Д. И. С. и С. С. К., подписан от жалбородателя без възражения. В АУАН е посочено, че на 22.06.2020 г., около 20:53 часа в [населено място], по данни на свидетелите очевидци, Х. С. К. е управлявал лек автомобил „Д. Л.“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на О. И. М., по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]и при извършена проверка на кръстовището с [улица]с техническо средство Алкотест Дрегер 7510, № 0210 е установена концентрация на алкохол в кръвта му 0.73 промила. На К. е издаден талон за медицинско изследване 093661 за МБАЛ „Св. А.“. Видно от приложения по делото протокол за химическо изследване № 412 от 23.06.2020г. , в изпратените за изследване проби кръв, взети от Х. К. на 22.06.2020г., е доказано наличие на етилов алкохол в колическво 0,61 лв.

Оспорената по делото заповед, с която на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка по чл.171, т.1, б. Б" от ЗДвП е законосъобразна на всички основания по чл.146 от АПК.

Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Видно от Заповед № 81213-1524/09.12.2016 г. на министъра на вътрешните работи, с която се определени органите, които да осъществяват контрол по ЗДвП, както и Заповед № 5133-1618 от 26.02.2018г. на директора на СДВР, с която длъжностните лица – държавни служители от отдел „Пътна полиция“ са оправомощени да налагат принудителни административни мерки по чл. 171, т. 1, т. 2, т. 4, т. 5, б. „а“ и т. 6 ЗДвП, процесната ЗПАМ е издадена от компетентен орган. Спазени са изискванията за форма по чл. 172, ал. 1 ЗДвП и административнопроизводствените правила.

По отношение материалната законосъобразност на акта съдът намира следното:

Разпоредбата на чл. 171, т.1, б. „б“ от ЗДвП предвижда, че за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения може да се прилага принудителна административна мярка „временно отнемане на свидетелството за управление на МПС“ на водач, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско изследване или с техническо средство, определящо

съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, за не повече от 18 месеца.

В случая безспорно по делото се установява, че на посочената дата и в съответния часови период жалбоподателят е бил с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, което е установено както при проверката с техническото средство, така и с последващото медицинско изследване. Доказано по делото е и обстоятелството, че жалбоподателят е управлявал лекия автомобил. Тезата на жалбоподателя, че той не е управлявал автомобила се опровергава от доказателствата по делото. Според съставения АУАН, който има обвързваща доказателствена сила по отношение съдържащите се в него констатации, жалбоподателят е управлявал лекия автомобил по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]. Изрично се сочи, че това обстоятелство - управлението на автомобила е установено от контролните органи по данни на свидетели- очевидци - Д. И. С. и С. С. К.. Според техните обяснения, които са приложени по делото и кореспондират с изложеното в жалбата, е възникнало пререкание между тези лица, от една страна, и между жалбоподателя К., като участници в движението. Словесното пререкание е прераснало в сбиване, при което – както сочи и св. Е., органите на реда са били сигнализирани от лицата в другия автомобил - Д. И. С. и С. С. К.. Доказателствата по делото еднозначно сочат, че именно жалбоподателят е управлявал процесния лек автомобил, когато е възникнал конфликтът с другите участници в движението и това обстоятелство се потвърждава и от изложеното в жалбата, в която жалбоподателят сам посочва, че е натиснал клаксон, което означава, че в този момент е бил водач на превозното средство. А след като той е управлявал превозното средство в този момент, а при извършената му непосредствено след това проверка с техническото средство е установено наличието на алкохол в кръвта над допустимите норми, то безспорно е изпълнена хипотезата на чл.171, т.1, б. „б“ от ЗДвП. С оглед на това са били налице всички основания за налагане на принудителната административна мярка и заповедта с явява издадена в съответствие с материалния закон.

Оспорената заповед съответства и на целта на закона - да се предотврати извършването на други нарушения на правилата за движение, да се гарантира сигурността и безопасността на останалите участници в движението.

Предвид изложеното дотук Заповед № 1337 от 22.06.2020г. е законосъобразна и жалбата на Х. К. следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 1 и ал. 2 АПК, Административен съд София – град, III отделение, 51 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Х. С. К. срещу Заповед № 1337 от 22.06.2020г. за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.1, б. „б“ от ЗДвП, издадена от младши автоконтролор в отдел „Пътна полиция“ - СДВР.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ:

